

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci **žalobce: M. S. S.**, nar. ..., evidenční číslo ..., státní příslušnost Nigerijská federativní republika, hlášen na adrese Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, 517 41 Kostelec nad Orlicí, t.č. na adrese B. 825/27, P. 10-M., zast. Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem se sídlem třída Edvarda Beneše 1527/76, 500 12 Hradec Králové, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2016, č.j. OAM-16/ZA-ZA11-K03-2016, ve věci mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozhodnutím shledal žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřípustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.

Toto rozhodnutí napadl žalobce v celém rozsahu včas podanou žalobou a současně požádal o odkladný účinek žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“).

Usnesením ze dne 1. 6. 2016 soud nepřiznal žalobě odkladný účinek.

Žalobce v žalobě a jejím doplnění prostřednictvím soudem ustanoveného zástupce namítal, že v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany byl zkrácen na svých právech. Uvedl, že žalovaný porušil ustanovení § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť se odpovídajícím způsobem nevypořádal s obsahem žádosti žalobce a skutečnostmi jím uvedenými při ústním pohovoru, zejména s tvrzeními o tom, že mu v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy ze strany místních ozbrojených složek zastoupených zejména členy Boko Haram a skupinou křesťanských radikálů, pronásledujících jeho osobu v souvislosti s úmrtím jeho bývalé přítelkyně. Žalovaný rovněž opomíjí nebezpečí vyplývající z absolutní neznalosti místních poměrů vzhledem k dlouhodobému pobytu žalobce na území ČR (od roku 2008). Žalobce odmítá závěr žalovaného, který považuje jeho obavy o život, podpořené násilnými úmrtími dalších členů rodiny za problematiku, která není azylově relevantní dle § 14a zák. o azylu. Žalobce připouští, že on ani jeho rodina nepodnikli kroky s cílem zabránit případnému nelegálnímu počínání ze strany výše zmíněných lidí, ale je přesvědčen o tom, že tato iniciativa by vedla pouze ke zhoršení situace, neboť veřejné instituce v Nigérii jsou korumpovatelné a pomáhají tomu, kdo je finančně motivuje. Žalobce během pohovoru uvedl případy prokazující reálná nebezpečí, avšak správní orgán se s nimi v rozhodnutí nevypořádal. Žalobce je přesvědčen o tendenčnosti žalovaným využitých informací a podkladů ČTK. Absence příjmu a znalosti místního prostředí v případě návratu žalobce do země původu povede bezprostředně k přímému ohrožení jeho života. Žalobce má za prokázané, že zájem o jeho osobu v případě návratu bude značný a mohl by vyústit v situace ohrožující jeho zdraví a život. Žalovaný pochybil, pokud se jeho žádostí nezabýval věcně, tj. z hlediska naplnění podmínek pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu či alespoň doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, a procesně ji odmítl pro nepřípustnost. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel její oprávněnost, odkázal na obsah správního spisu a na vydané rozhodnutí, na jehož správnosti setrval. Upozornil, že povinnost zjistit skutečný stav věci dle § 3 správního řádu, má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl. Žalobce tak měl možnost do žádosti uvést veškeré relevantní důvody, jež ho vedly k opuštění vlasti a popsat všechny potíže, které ve vlasti měl. Žalovaný shromáždil za účelem vydání rozhodnutí rozsáhlé podklady ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Nigérii, na jejichž základě žádost žalobce posoudil, přičemž vycházel i z materiálů k jeho předchozímu řízení ve věci udělení mezinárodní ochrany v ČR z roku 2008, které zrekapituloval. K žalobcem uvedené „nové skutečnosti“, pro kterou se obává návratu do vlasti, a to obavě z útoků skupiny Boko Haram, žalovaný uvedl, že bezpečnostní situaci v Nigérii se zabýval v jeho předchozí žádosti, o níž bylo rozhodnuto meritorně neudělením žádné z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný pak na základě aktuálních informací o zemi původu žalobce a jeho obecných výroků ohledně působení teroristické skupiny Boko Haram v Nigérii dospěl k závěru, že bezpečnostní situaci v Nigérii nelze oproti roku 2008 rozhodně považovat za zhoršenou, nebo za stav vnitřního či mezinárodního ozbrojeného konfliktu. Žalovaný upozornil s odkazem na judikaturu NSS na břemeno tvrzení, která stíhá žadatele.

source not found.

K námitce použitých podkladů pro rozhodnutí a nesprávně zjištěného skutkového stavu, správní orgán uvedl, že žalobce měl možnost podklady pro rozhodnutí (s nimiž se seznámil) doplnit, což neudělal. Žalovaný uzavřel, že žalobce do žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané dne 13. 1. 2016 neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti, se kterými by se správní orgán nevypořádal již v řízení předchozím. Z dostupných informací žalovaný nezjistil, že by v zemi původu žalobce došlo k zásadním změnám v politické a bezpečnostní situaci, které by bylo možné posuzovat jako nové ve smyslu zákona o azylu a kterými by se měl správní orgán znovu meritorně zabývat. Žalovaný shledal naplnění podmínek stanovených v § 10a písm. e) zákona a § 25 písm. i) zákona o azylu, navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů. O žalobě rozhodl při jednání.

V přezkumném řízení soud vycházel z obsahu správního spisu, z něhož je zřejmé, že žalobce poprvé požádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 22. 4. 2008. Za důvod své žádosti uvedl obavu z jednání křesťanské komunity, jejíž členku - dívku, s níž chtěl žalobce uzavřít sňatek, nechal jeho otec, vyznáním muslim, zabít. V následné odplatě křesťané jeho otce zabili. Žalobce dostal strach, utekl do Lagosu a rozhodl se pro odjezd z Nigérie. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 8. 2008 nebyla žalobci udělena mezinárodní ochranu ve smyslu ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 1. 10. 2010, č. j. 61Az 60/2008-30 zamítl. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 5. 2011 řízení o kasační stížnosti žalobce zastavil, neboť žalobce vzal svou kasační stížnost zpět.

V současné druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobce podal dne 13. 1. 2016 uvedl, že se hlásí k etniku Afema, je muslimského náboženského vyznání, v letech 1999-2003 byl členem politické strany PDP. Je rozvedený, bezdětný. Vlast opustil v roce 2008 kvůli konfliktu mezi křesťany a muslimy. Za důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu uvedl: 1) obavu z jednání křesťanské komunity. Zopakoval, že jeho otec (muslim) nesouhlasil s tím, aby se žalobce oženil s dívkou křesťanského vyznání. Spolu s dalšími lidmi se jeho otec vydal za dotyčnou dívku do její vesnice, zbili ji a dívka zemřela. Křesťané se rozhodli smrt dívky pomstít a hledali žalobce s cílem ho zabít; 2) obavu z útoků ze strany skupiny Boko Haram. V případě návratu do vlasti se obává jednání ze strany příbuzných své dívky. V roce 2008 byl jeho otec v odplatě za smrt dívky zabit. Dále se obává jednání ze strany Boko Haram, jejíž členové útočí všude a na všechny. Během útoků uvedené skupiny byl v roce 2015 zabit i jeho bratr.

Dále uvedl, že po skončení prvního azylového řízení pobýval v ČR až do roku 2015 legálně z důvodu sňatku s občankou ČR. Dne 27. 7. 2015 (právní moc dne 21. 9. 2015) bylo jejich manželství rozvedeno a žalobce ještě po dobu soudního řízení dostával víza. Poté si ho kvůli prodloužení víza „úřady přehazovaly“ (policie a OAMP), nevěděl, co má dělat. Protože se do Nigérie vrátit nemůže, rozhodl se odjet do Zastávky u Brna a požádat o mezinárodní ochranu. V ČR je již od roku 2008, považuje ji za svůj domov, nemá se kam vrátit, v Nigérii nikoho nemá. K obavě z útoků Boko Haram uvedl, že je to nebezpečí pro všechny, může se to stát kdykoli a kdekoli v Nigérii. Ač nigerijská vláda proti uvedenému jevu bojuje, dle žalobce je problém silnější, Boko Haram působí po celé Nigérii. Žalobce dále k dotazu

source not found.

žalovaného vysvětlil, že v rámci prvního azylové řízení uvedl nepřesné osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození) z obavy, že by mohl být vyhoštěn.

Součástí správního spisu jsou dále podkladové zprávy z různých informačních zdrojů o aktuální situaci v zemi původu žalobce, které jsou citovány na straně 2 napadeného rozhodnutí, které se zaměřují i na působení skupiny Boko Haram a kroky nigerijské armády a vlády vůči této extrémistické skupině. Žalobce využil možnosti se s uvedenými zprávami seznámit, uvedl, že z jeho pohledu není situace v Nigérii bezpečná, ač se Boko Haram soustředí na severu země, dokáže operovat po celé zemi. Vláda dle jeho názoru nedokáže situaci kontrolovat, protože je zkorumpovaná. Sám nenavrhл případné další doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí.

Při jednání soudu zástupci účastníků setrvali na svých návrzích.

Na opakované žádosti, kdy jsou uváděny tytéž důvody jejich podání, pamatuje zákon o azylu v § 11a odst. 1. Nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany a s tím související možnost zastavení řízení řeší ustanovení § 10a písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu, podle kterého se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.

Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

Krajský soud porovnal důvody současné žádosti žalobce s důvody, které uváděl v předchozí žádosti a uzavírá, že žalobce v nově vedeném řízení neuvedl žádné nové skutečnosti ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu. Soud neshledal v učiněných závěrech žalovaného ani v jeho postupu v průběhu aktuálně vedeného správního řízení žádné pochybení. Se žalobcem uváděnými důvody odchodu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR (náboženský konflikt mezi muslimy a křesťany a obava z jednání křesťanské komunity, jejíž členku, s níž chtěl žalobce uzavřít sňatek, nechal jeho otec zabít), se žalovaný dostatečně vypořádal v rámci meritorního posouzení jeho žádosti v rozhodnutí ze dne 11. 8. 2008, v jehož rámci posuzoval i bezpečnostní situaci v Nigérii. Jak již bylo uvedeno výše, Krajský soud v Ostravě po provedeném přezkumném řízení rozsudkem ze dne 1. 10. 2010 žalobu žalobce zamítl.

Lze tedy souhlasit se žalovaným, že žalobcem uvedenou novou skutečnost, a to obavu z útoků ze strany skupiny Boko Haram, nelze považovat za novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, na základě které by žalovaný měl opětovně meritorně posuzovat žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce namítal obecnou obavu z jednání Boko Haram, která dle jeho tvrzení působí na celém území Nigérie. Jeho obava však není podložena jeho individuální zkušeností, proč by se právě žalobce měl stát cílem pronásledování ze strany této skupiny nebo měl být ohrožen vážnou újmu ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu.

source not found.

Krajský soud konstatuje, že žalobce žil ve městě Benin City, tj. v jižní Nigérii a tedy mimo oblast nejčastějšího výskytu útoku Boko Haram (severovýchodní části Nigérie). Krajský soud má za to, že žalovaný se s obecně namítanou obavou žalobce vypořádal přezkoumatelným způsobem. Konstatoval, že uvedenou obavu žalobce ve své první žádosti vůbec neuváděl, a v současné žádosti neuvedl žádné konkrétní obavy v souvislosti s aktivitami a působením Boko Haram. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí připouští, že bezpečnostní situace je v některých oblastech Nigérie i nadále složitá, nigerijské státní orgány však proti skupině Boko Haram zasahují, což potvrdil i žalobce. Žalobce může dle názoru soudu v případě návratu do Nigérie eliminovat své obecné obavy z jednání skupiny Boko Haram využitím institutu tzv. vnitřního přesídlení. Svoboda vnitrostátního pohybu a cestování do zahraničí je v Nigérii zaručena zákonem (viz zpráva Freedom House, ze dne 28. 1. 2015, Nigérie), žalobce v průběhu správních řízení nikdy netvrdil, že by měl pohyb po Nigérii či přímo v nějakém konkrétním městě úředně či soudně omezen. V Informaci MZV ČR č.j. 98843/2015-LPTP ze dne 21. 5. 2015 se uvádí, že neúspěšný žadatel se po návratu do vlasti zařadí do běžného života. Nigérie nepostihuje své občany za to, že se v zahraničí pokusili získat mezinárodní ochranu. Předchozí pobyt žadatele v zahraničí nigerijské státní orgány nezajímá, není předmětem diskriminace nebo znevýhodňování. Informace potvrzuje, že případným problémům lze čelit přemístěním do jiné části Nigérie, když Nigérie nemá kapacitu kontrolovat usídlování svých občanů na území, neexistuje centrální evidence obyvatel, není také problém získat novou identitu, rodný list (s novým jménem) lze získat na základě čestného prohlášení.

K obavám z násilností páchaných Boko Haram a možnostem vnitřního přesídlení v rámci Nigérie zdejší soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Azs 302/2015-49 ze dne 14.3.2016, v němž se uvádí následující: „*Federální vláda se snaží o konsolidaci poměrů, i když to s ohledem na dobu, po kterou nestabilní situace v jednotlivých částech této země panovala, není rozhodně jednoduché (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2013, č. j. 4 Azs 35/2012-68). (...) Nigérie (se) nenachází ve válečném stavu a na celém území této země neprobíhá vnitřní ozbrojený konflikt (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008-68). Lokální problémy v podobě zhoršení bezpečnostní situace z důvodu bojů mezi nigerijskou armádou a příslušníky islamistické sekty Boko Haram, nadto izolované v severovýchodní části Nigérie, jsou tedy řešitelné vnitřním přesídlením.*“ Žalobcem uváděnou obavu z Boko Haram soud hodnotí jako účelovou. Žalovaným použité informace o situaci v Nigérii pocházejí z několika nezávislých informačních zdrojů, jedná se o zprávy mezinárodních organizací jako např. Human Rights Watch, Amnesty International, Freedom House a další z roku 2015 a 2016. Žalobní námitce o tendenčnosti použitých informací soud nepřisvědčil, když žalobce oproti uvedeným zprávám staví toliko své tvrzení, že „...pouze lidé, kteří situaci osobně prožili, mohou komentovat život v Nigérii...“

Dospěje-li správní orgán porovnáním důvodů uvedených v opakované žádosti téhož žadatele o udělení mezinárodní ochrany ke zjištění, že se jedná o tytéž skutečnosti, které byly hodnoceny v souvislosti se žádostí dříve uplatněnou, je závěr o nepřípustnosti nové žádosti v souladu s § 10a písm. e) zákona o azylu. Následné zastavení řízení o takovéto žádosti za použití § 25 písm. i) zákona o azylu je za zjištěných okolností případu postup, který má oporu v zákonné úpravě a je v souladu i s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č.j. 7 Azs 28/2011-74: „*Bylo-li řízení o žádosti o udělení*

source not found.

mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřipustnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděné žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.“). Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 11. 6. 2009-65, č.j. 9 Azs 5/2009-65 uvedl, že „ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění obou výše uvedených podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí tak, jako tomu svědčí skutkové okolnosti projednávané věci.“

Krajský soud se plně ztotožňuje se závěry i procesním postupem, které učinil žalovaný. S odkazem ke shora uvedenému shrnuje, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : (s kasační stížností + advokát)

Hradec Králové 28. duben 2017

JUDr. Ivona Šubrtová
Samosoudkyně

32Az 21/2016-53

Opravné usnesení

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci **žalobce: M. S. S.**, nar. ..., evidenční číslo ..., státní příslušnost Nigerijská federativní republika, hlášen na adrese Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, 517 41 Kostelec nad Orlicí, t.č. na adrese B. 825/27, P. 10-M., zast. Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem se sídlem třída Edvarda Beneše 1527/76, 500 12 Hradec Králové, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2016, č.j. OAM-16/ZA-ZA11-K03-2016, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. dubna 2017 č.j. 32Az 21/2016 - 47 se doplňuje o poučení v tomto znění:

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Odůvodnění:

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl ve výše uvedené věci rozsudkem ze dne 28. dubna 2017. Omylem nebylo v tomto rozsudku uvedeno poučení o možnosti podání opravného prostředku. Protože se jedná o zjevnou nesprávnost a neúplnost

source not found.

rozhodnutí, soud ve smyslu § 164 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s.ř.s., provedl opravu tímto opravným usnesením.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 55 odst- 5 za použití § 54 odst. 5 s.ř.s.)

Hradec Králové 10. květen 2017

JUDr. Ivona Šubrtová
samosoudkyně